

DEBRECZENI HIRLAP

Előfizetési árak: Egész évre 10 frt., félévre 5 frt., negyedévre 2 frt. 50 kr. egy hóra 1 frt.
Mojjelenik mindennap, vasárnap kivételével.

A szerkesztésért felelős a kiadó lap tulajdonos:
Kutasi Imre.
Szerkesztő:
Katona Imre.

Szerkesztőség: Piac-utca 1824. sz. Szikszay-féle ház.
Kiadóhivatal: Nagytemplom-tér, 318 sz. Sz. Nagy Károly ház
Hirdetések a legmérsékeltébb árszámítás mellett vétetnek fel.
Egyes szám 4 kr.

Az Alföld szocialistái.

Debreczen, márczius 14.

Nem valami örvendetes jelenség, ha azt halljuk, hogy a szocialisták táborát ütnék a zsiros magyar Alföldön, melynek földmivelő népe mindeddig arról panaszkodott, hogy mikor a dolga legsürgősebb és legtömegesebb, aratáskor kevés a munkaerő. Valósággal úgy is volt, különösen míg a mezőgazdaságban nagyobb mértékben igénybe nem vették a gépeket, amint igénybe veszik most.

Kétségtelen, hogy ez nagyot változtatott a munkások kereseti és megélhetési viszonyain erre mifelénk is, a hova tömegesen el szoktak volt jönni aratásra a felvidéki munkások, hogy a mi fölöslegünkön vigyék haza a maguk téi kenyérét. Van is már itt fölösleg, hiszen az igények is megnöttek erősen és a nép sem él oly kevésből, mint csak tíz-husz évvel ezelőtt, a mi nem is olyan nagy baj, ha nem egyoldalulag nézzük, mert a nép, a tömeg igényeinek fokozódása a másik részben fejleszti, emeli az ipart, a kereskedést, a kulturát.

Hanem az természetes, hogy nem szabad ezt a haladást pusztán a földmivelő néppel megfizettetni. Ha örvendetes, hogy megnöttek az igényei és ha ez az ország fejlődésének alapját képezi, gondoskodni kell arról is, hogy a nép meg-

győzze a mai szükségletét. És ennek két útja van. Egyik az, hogy megtanítsuk a népet a kultur-gazdaságra. A másik az, hogy jutalmazó munkát adjunk a nép kezébe, a gazdaság mellett házi-ipar, mezőgazdasági-ipar létesítésével.

Meg is indult ez irányban egy kis akció és épen az Alföldön, Békésmegyében kezdtek meg ezt, már is biztatóan. Mert a nép szorgalmas, türelmes és tanulékony, szívesen dolgozik a megélhetésért, csak hogy nélkülözéseknek ne legyen kitéve. Ez az egyetlen rugója annak, ha a magyar nép békétlenkedik és hogy ez indokolt, azt talán még a szobatudósok, az elméleti nemzetgazdák is megértik könnyen.

Elég szép erénye ennek a népnek, ha csakis munkája után kéri a kenyeret és nem futkos olyan elméletek után, hogy keveset akar dolgozni és sokat keresni, a mint elvül hirdeti az ugynevezett szocialistáknak egy bizonyos csoportja; épen az, a melynek tanait az alföldi földmivelő népre sok tekintetben veszedelmesnek kell tartani.

Ez az oka, hogy nem lehet lelkesedni rajta, ha H.-M.-Vásárhelyen és Szentesen megjelennek a budapesti munkások küldöttei, a kik megtanultak bizonyos szocialista jelszavakat, a melyeket maguk sem értenek és megtanultak egy kicsit szónokolni a hatalmasokról, a kik elnyomják a

népet és a gazdag emberekről, a tőkepénzesekről, a kik fölhasználják a tömeget és kiélik azt, újabb milliókat gyűjtven annak verejtékes munkájából.

A hatalmasok és a tőkepénzesek nem rokonszenvesek a nép előtt, mely elhisz róluk minden rosszat, minden gonoszsgot, viszont pedig nagyon rokonszenvesek előtte az ő nagy mondásaikkal azok a munkásvezetők, a kik szintén nem a tömeg jóvoltáért lelkesednek, hanem szereplésük után, értéktelen és izgató lapjaik, nyomtatványaik után ugyanazt a könnyelmű megeléget keresik, melyet leszólanak.

Őszintén szólva, nem szívesen látjuk a mi becsületes, hiszékeny népünk között a szocialistákat és legalább is teljes óvatosságra van szükség akkor, mikor ezek a beszédes urak megjelennek a népgyűléseken, mert a miket mondanak, a nép rendszerint nem érti meg, csak félreérti és nagy baj származik belőle, ha megrontják a földmivelő népek egyenes, okos, józan gondolkodását.

Okosan teszik a hatóságok, ha a nép vezetését rábizzák azokra, a kik a becsületes függetlenségi politika terén is vezetik a haza üdvére, — hanem persze ezek a vezetők elvileg és gyakorlatilag egyaránt kizárják a katonai fejedetet.

A DEBRECZENI HIRLAP TÁRCZÁJA.

Kisértet a multból.

Irta: Csengor Károly.

Állhatatosan, kinzó tisztaságban, mint a lelkifurdalás a bünt, úgy kiteri emlékeimet egy bűvés női arc. Belevésődött agyamba, oda tapadt szívemhez, — nem tudott szabadulni tőle. Bármire fordítom is gondolataimat, a nappal siketítő zajában, józanító világosságában, az éjtökzatos csendjében, vak sötétjében, mindenüvé elkísér egy halvány női arc, két ábrándos kék szem, illatcs aranyszőke haj.

És bármennyire gyótróm is agyamat, hiába kutatok a mult emlékei között, nem emlékszem rá vissza. Pedig tudom, mint bizonyossal meg vagyok győződve, hogy mosolygott már valaha én reám a kék szempár, szívtam már ez ajkáról a kéjt, a mámort, éreztem már e hajnak lázhozó, vértforraló illatát.

Betege vagyok e vízióknak.
Órökös láz, folytonos izgatottság, melyből nem gyógyulok ki talán soha!

A kielégítést nem találó beteges vágy, a folytonos feszült várakozás, elhomályosítja agyamat, szüntelen remegésben tartja idegeimet. Ejjel, ha a külső tárgyak látása nem köti le figyelmemet és az étellel nyilvánuló ezer s ezerféle hang nem kinozza halló idegeimet, a kérdések egész raja tódul fel pihenésre vágyó agyamra, elűzve szemeimről az üdítő álmat. Hol láttalak, mikor láttalak? Ha találkozánk, minő volt a viszontlátás? Közelíthetnék-e majd hozzád, föltárhathán-e titkos, kéjes sejtelmeimet,

melyek fel-fel csillámlanak a multból egy-egy pillanatra, határozottan, bizonytalan és mégis édes, izgató képeket rajzolva szomjuhozó szívemnek, lüktető agyamnak?

Mosolyra álló piczi, piros ajkad, magas, tiszta homlokod, sötét kék s nagy szemeid, melyekből a jóság, a szűzies tisztaság sugárzik felém, minők ma? Ajkad talán már elfonnyadt, homlokodra talán redőket vésett a gond, a szenvedés, szemeidre fátyolt vont az életenség, bus komorság?

Vagy olyan vagy ma is, mint régen? Mikor vállamra hajtottad kis fejedet és bele mélyedtél szemeiddel lelkembe, édesen, biztatón, mint a bűnés gondolat.

... Lüktető arczimpáid elárulták azt a fékezhetetlen szenvedélyt, érzi tombolást, mely bensődben langolt. Oh, engem nem csalt meg Madonna arcod.

Éreztem, hogy a Gretchen külső egy Borgia Lukrecziát rejt. Arcod csak álarc volt, — álarc, melylyel tévutra vezetted a szíveket és csirában a bizalmatlan, kutató ész ébredő gyanuját.

Es azért hálódobba kerültem én is? Vagy nem is csabítottál, hanem én kerestelek.

Csodálatos! Tisztán, mintha tegnap láttam volna, lebeg előttem arcod, lágyan csengő hangod még ma is vibrál fülemben, mint egy távolból jövő édes altató dal utolsó akkordja, ruhád, ékszered, még illatszered is, mind-mind élnek emlékemben, és még sem tudom, és még sem emlékezem, hol találkoztunk, miért váltunk el, ki voltál, mi voltál?

Vagy nem is éltél soha és csak felcsigázott agyam, izgatott phantaziám szülöttje vagy?

Irtózom a magánytól, rettegek a sötétségtől!

Bele vetem magamat a gyönyör tengerébe, nincs más vágyam, minthogy szabaduljak demonomtól, tőled, te ismeretlen csodaszép leány! Az éjszakákat kinyujtani, míg érzem, hogy a kimerüléstől lecsukódó szemeim előtt nem jelennek meg a rettegett álomképek. Lelkem beteg és ha soká tart-e kétség, órult izgalom, beteg lesz testem is. Ismerőseim csodálkozva és bizonyos öntudatlan irtózáttal néznek, talán ők is sejtik, milyen közel állok a megőrüléshez.

* * *

Láttalak! Ha nem szoritom oda kezemet, lüktetve dobog és szívemre, ott rogyom össze lábaid előtt. Tehát élsz, vérből-husból való vagy? Nem phantasiám üzte velem játékát, hanem egy felcsillámló homályos emlék hatása alatt állottam. Mindenható nagy Isten, csak most ne homályosítsd el agyamat, most, mikor a talány megfejtése előtt állott...

Utánad mentem. Kéjjel, móhon szívtam magamba azt a jól ismert átható gyöngyvirág illatot, mely utánad szét terjedt. Sívárgó szemem oda tapadt buja-telt alakodra, melyen feszült a plastikus idomokat sejtetés könnyű nyári ruha. Érzékeim eltompultak, csak szemeimben, vérben forgó, lüktető szemeimben központosult az élet, az eszmélet, egy vad, órult leküzdhetlen szenvedély.

Mentem utánad, mint a holdkóros. Elfeledkeztem mindenről, eltűnt előttem mult, jelen, agyamban csak egy gondolat élt, egy hold-dogító, részegítő gondolat. Te élsz, itt haladsz előttem, ha kinyujtánám karomat, érezhetném tested melegét, ha megszólítnálak, hallanám édes,

— **A felekezetek segélyezése a községek által.** Egyik városi törvényhatóság folyó évi költségvetésének terhére az ágostai evang. hitközség részére egyházi czélokra segélyt szavazott meg. E határozat ellen fellebbezés történt, a belügyminiszter kikérve a vallás és közoktatásügyi miniszter nézetét is, megsemmisítette a határozatot, mert az 1868. LIII. t. cz. értelmében a város, ha segélyezni akar hitfelekezeteket, valamennyit aránylagosan köteles a segélyezésben részesíteni, a fenforgó esetben pedig ebből alig elviselhető teher hárulna a város pénztárára, nem lehet tehát helve annak, hogy ezen következmények lehető megalkotása előtt egyes felekezeteknek külön segély állapítassék meg.

— **Az egyházipolitikai vita.** A „Pol. Corr.” egy budapesti tudósítása bizton hiszi, hogy az egyházipolitikai ellenzék ama reménye, hogy a reformok incidensek által fel lesznek tartóztatók, hiunak bizonyulnak. Fontos tényező az illetők számításában Kossuth állapota. A pont-ra nézve megjegyzendő, hogy az esetben, ha kedvező fordulat állna be, a teendő intézkedésekre nézve a kormány és a ház többsége oly álláspontot fog elfoglalni, mely ugy a loyális, mint a hazafiság követelményeinek meg fog felelni, úgy, hogy azok, a kik a szenvedélyeskedés által a szélsőségekre ragadtatják magukat, kénytelenek lesznek ez állásponthoz csatlakozni. Ez nemcsak a kilépettek vonatkozik, hanem Apponyi pártjára is. Ha az egyházipolitikai javaslatok keresztül mentek, akkor a szenvedélyek nagyon le fognak húlni és kilátás nyílik arra, hogy a többi reformokra nézve a pártok békésen és t e v é k e n y e n fognak együtt működni.

— **A gyermekek vallása.** A képviselőház közoktatásügyi bizottsága tudvalevőleg öt tagu bizottságot küldött ki, hogy készítse el a gyermekek vallásáról szóló törvényjavaslat első szövegét amaz általunk már ismertett módosítások alapján, melyeket a közoktatásügyi bizottság, hosszas tárgyalásai közben az eredeti koncepcziónt tett. Az albizottság elkészült munkájával s a tegnapi délutáni bizottsági ülésen bemutatta a teljesen átdolgozott törvényjavaslatot.

szívbe lopódzó hangodat, és ez beldoggá, végtelelenül, kimondhatatlan boidoggá tett.

És azóta látlak minden nap. este felé, mikor egy szép, magas férfi karján kísérelés a közeli ligetbe. És én türelmetlenül, sóvárogva, remegve várom mindig azt az órát, melyen én is láthatlak. Ha hallom lágyan csengő hangodat, ha nézem tiszta kék szemedet, elfeledek minden but, elfeledek minden bánatot, szenvedést, fájdalmat.

Szeretlek te szép asszony, imádlak te tiszta nő! Ha egyszer, csak egyetlen egyszer érinthetne ajkam ajkadat, egy tiszta szent csókban, ha egyszer, csak egyetlen egyszer sughatnám füledbe azt a titkot, mely forr, lángol szívedben, azt, hogy szeretlek, oda adnék mindent, hitemet, életemet, becsületemet.

Eszményképem, ideálom te vagy, te széke szép asszony!

Ha néha-néha elcsüggedek s lelkem meg unja a meddő küzdést, czélnélküli életét, vissza idézem emlékembe tiszta kék szemedet, bájos biztató mosolyodat, arany széke, puha ilatos szép hajadat, vissza idézlek téged, te csoda szép asszony!

Vágynék utánad, ha tudnám is, hogy soha el nem érlek, szeretnélek, ha tudnám is, hogy karjaimba soha nem zárhatlak, imádnálak, ha tudnám is, hogy rajongásomat megvetéssel fogadod. Lehet, hogy jó szellemem, lehet hogy a játék, a végzet, avagy a véletlen éleszti szívedben ezt a vak szenvedélyt, nem tudom, nem kutatom, megelégszem szíval, hogy szeretlek, szeretlek úgy a mint egy őrjüngő szív, a mint a felbomlásig izgatott agy csak szeretni tud.

Nincsen oly gondolatom, nincsen oly szavam, nincsen oly tettem, a mely, — ha okát keresem — hozzád ne vezetne. Ha imádkozom, azért teszem, mert te oly szép, mert te oly tiszta vagy; ha perbe fogom végzetemet, ha át-

Országgyűlés.

Budapest, márcz 13.

A házassági jog kérdéséhez hárman szóoltak, mind élene. Mert a kormányparti szónokok letörültették magukat, hogy annál kényelmesebben obstrukcióval vádolhassák az ellenzékét.

Az első szónok Issekutz Győző volt. Nagyobb részét polemizált, visszatámasztotta a jobboldal vádaskodását, a nemzetipárt obstrukciót csinál s a nemzet közelfekvő gyászat politikai czélokra akarná kihasználni.

Issekutz kijelentette a többi közt, hogy a zsidó recepczióinak híve, de semmi esetre sem szavazza meg a felekezetielleniséget, mely vallás-erkölcsi szempontból végzetes eredményekre vezethetne. A függetlenségi és 48-as pártnak azt a tanácsot adta, hogy kövesse Irányi elveit.

Következett Hock János beszéde. Hock etikai és társadalombölcseleti szempontból tárgyalta a kérdést, történeti példákkal illusztrálva a felbontatlan házasság eszményiségét.

Szerinte a felbonthatatlanság adja meg a házasság intézményének keresztény jellegét. És a felbontatlanság nem kath. hitelv, hanem természetjogi törvény.

Az ülést Remete Géza zárta be, a ki üres padok és üres karzatok előtt beszélt a javaslat ellen.

Nevelésünk fogyatékoságáról.

Irtá: Csurka István.

(Folytatás.)

Szeretheti hazáját az az egyszerű ember is, ki faluja határán túl soha nem volt, kinek a falut körülvevő nádrengetegen merő képtelenség lenne áttörni, mert primitív felfogása azontúl a hazája, vagy épen a világ végét sejteti vele. Es bar felfogása ily korlátolt, mindazáltal miért volna okunk azt állítani, hogy ő nem ép úgy szereti hazáját, mely ő szerinte egy néhány házból áll, mint az, a ki ismeri annak zege-zugát.

Csak hogy az eszményi és eme névvel alig nevezhető hazaszeretet között nagy a különbség. És ime e nagy távolságnál a magasabb fokon az eszközökkel való kevésbbé korlátolt, vagy teljesen korlátlan rendelkezhetést, — az alsóbb fejletlenebb fokon pedig az eszközök, módok és alkalmak hiányát látjuk alapjául a két külön-

kozom születésem óráját, ha kigunyolok mindent, a mi szép, a mi magasztos, — a mi szent, azért teszem, mert te oly szép, mert te oly tiszta, mert te oly megközelíthetlen vagy...

Csalódtam és a csalódás kiölt belőlem minden hitet, minden szeretetet, rajongást.

Mindazzal, legyőzhetlen, émelítő modorral fordulok el mindentől, a mi te reád csak emlékeztetett is. Csalódtam és átszenvedtem a pokot összes kínjait. Ereimben minden csepp vérem epévé váit, és ez táplálta azt a fékezhetetlen dünt, határtalan gyűlöletet, mely vaskarimaival tépte szívedet és felébresztette agyamba a bosszu undok, gyilkoló gondolatait.

Egy hónapja sem volt még, hogy sikerült ferjeddel ismeretséget kötőm. Nem tudom, sejtette-e azt a szenvedélyes szenvedélyt, melyet irántad éreztem, — alig ha.

Mindennapi és ha nem csalódtam, szívesen látott vendége lettem házatoknak. Bizalmas beszédeikkel elárultatok minden titkokot, csak leánykorodról, multadról nem beszéltek soha — semmit. S talán nem is tudtam volna meg soha semmit, ha nem jó segítségére emlékemnek egy hang, — egy szó!

Vacsora után voltunk. Mig férjed az ebédlőben maradt és átfutotta az esti lapokat, mi, te és én, átmentünk a szalonba. Ez volt kedvenc helyem. Oly otthoniasan éreztem magamat abban a tágas, hűvös nagy szobában, melynek minden egyes butordarabja felém lehelte azt a mamoritó finom gyöngyvirág illatot, hogy néha szinte megerőltetésembe került a távozás. Te, ongedve könyörgésemnek, leültél a zongora mellé és valami Schubert- ständcheneket játszottál. Hátra dőlve szőlőmbé, gyönyörrel halgattam az édes lágy moll akkordokat, melyek vissza idézték lelkembe az ábrándozás korszakának régi epedő hangulatait.

böző jellegű hazaszeretnek. E két véglet között számtalan helyzetet figyelhetünk meg, melyekben a fokozat szerint tisztábbak, vagy homályosabbak az eszményi alak körvonalai; de mint a kis patakocskák és a folyam egyformán hordhat hátán virágot és gyomot, a különböző körülmények között fejlődött s talán sokszor ép a kedvezőtlen viszonyok között és által kristalizálódott hazaszeretetet relative ép oly nemes és tiszta lehet, mint a legeszményibb hazaszeretet. Mert hiszen a patak és a folyam ugyanazon két elem összege.

Honfoglaló őseink harca, 1-ső István tértési munkája, a tatárpusztítás, török betörés, Bocskay, Bethlen, Rákóczy kora, a pozsonyi vitám et sanguinem; az 1848/49-iki szabadságharc, mind kitűnő alkalmak a hazaszeretet kimutatására.

E korban együtt fényesedett a rozsdás karddal a szív.

A ki harcolt veszélyben állt, a veszély dicsőséggel jár, a parányi dicsőség lángra gyújt.

A legújabb kor gyermeke az elmúlt küzdelmek, izgató, ingerlő képét csak leírás után ismeri, holott elődeink magok alkották személyenkint amaz élő képeket. Ők megtapinthatták a testet, mi már csak az árnyékot szemlélhetjük.

Hál Istennek a harci riadó kürtök mintegy 4 évtized óta bedugultak; élvezzük a béke éveit.

Azóta új jogok, új kötelességeket vontak maguk után.

A darab ideig önkény (absolutizmus) által diktált kötelességek s megengedett jogok szomorú korszaka után ma alkotmányos államban élünk, a melynek érdeke színtén sokat kíván. A nép túl van terhelve különféle adóemekkel; keserves keresményét csaknem megtelezi az állam, mely még ma is inkább saját ügyeivel, bajaival levén lefoglalva: alig nyújthat módot, hogy a nép érdekeit egyes bizonyos esetekben előbb vigye, istápolja. S még ma is a nyomott viszonyok által kényszerített jelszava: „kaparj kurta, neked is lesz.” Egy boldogabb és boldogítóbb korig szintén az állam érdeke kívánja a véradót is, mely nem épen kicsinylendő terhet rak a polgárookra, úgy közvetett, mint közvetlen alakjában.

E kötelességeket egyensúlyozandó, jogokat is biztosít, de e jogok háta meggett ott áll az atyáskodó jóakarát, mely a jogokat névleg meg-

És egyszerre minden átmenet nélkül átespált egy jóval ismert coupletba. Abban a pillanatban, mikor megütötte a fületem az első hang az az első szó, elszólt emlékezetemből a köd, tisztán láttam a multat.

Egy kép, egy fürteimes undorító kép tárult fel szemem előtt, egy jelenet, mely lerombolt minden illuziót, varázst, melylyel szívem körül vettem, egy kép, mely a szégyenpirt kergette arczomba és utáltta, megvetetté tett tégedet egy pillanat alatt.

... Mikor mámoros fővel beilöktem a magas, szárnyas ajtót, arczomba csapott az a forró, tízféle parfüme-füst és borszaggal terhes kábító és mégis izgató levegő, mely kerítője a bűnnek és takarója annak a sok aljasságnak, mit ilyen helyen annyi obszessen férfi és nő elkövet.

A párquettirozott terem oldalain végig húzó piros plüché pamlagokon és puffokon, kekek kis márványasztalkák körül csoportokba verődve ült a jökedvű társaság.

A nők phantastikus bajaikat szemérmetlenül láttatni engedő könnyű lenge ruhákban, beteges fényben ragyogó szemekkel epedve, vagy kihívóan nézve a férfiak dult, kiélt arczába, élesen, erőltetve kaczagva mindenfelől elröppenő trágár élceken és látható szemérmetlen pontokon.

A terem egy sarkában felállított zongora előtt egy sáppadt, pufók arczu, vak ember ült, bütykös ujjával szárazon unalmasan kipattogtatva egy solo egyhangu vontatott ütemeit.

Középen, a nagy csillár állott, körül fogva egy csapat ittas, duhajkodo katonatisztel, állott egy nő.

Csabitó volt, szép volt, mint maga a bűn, Tömött aransárga haja szabaeon hullámzott le termétén, mélyen, lehetetlenül mélyen kivágott ruhája látatta hófehér pihegő keblét, arányos

hagyja, de tartja meg.

A gy vele van, nem szüle. A rajtunk eredménye.

Lelkő hátunkon kétségkívül.

A kü bármit alk intézmény az öncsele.

akarás, a Hiszen elé hogy az ál hanem a reflektáló

gének atla A ne nek, a ne a haza bo keredzik.

A gy gek et hall mint a Da szabad uta önzésre, r is feltáma

Pedip fiainak ére zés, mint nemzeti el nem igen csupa lelk sék a ma kal politik mint egy

A hi dozza az formán ist családó hi alkotást; épen isme emberek, nyitják ar nemzetüke feltüntető, szoktattak nem kíván sák, hogy

szobokszed dig formá Felig lecsu ja csoport

Jobb kel tealeg kezéve ki

Tanc magát sze sebben ké ráztato, i vad tancz vert, felék gyóva tes

Miko ott lihegt kaimat, a tottad ny pihegve s éreztem.

dort, mit az eszeme

A z a fülemb lahányan

E d ta szemel

Und fordultan Megsirat

De dalt, és kod, besz latos sz és áldom

Tu lek . . .

hagyja, de tényleg nagyon sok esetben magának tartja meg.

A gyermek biztos érzi magát, ha szülője vele van, de mert így nincs veszélynek kitéve, nem születik, s nem fejlődhetik energia sem. — A rajtuk kívül eső, minket gyámolító segély, eredményében petyhüdt izmokat szül.

Lelkünk, akarataink keblünkben s nem hátunkon van s ha a támasz belülről ered, edz kétségkívül.

A külső segély, csak nemleges segély. S bármit alkossanak, bármilyen üdvösnek ígérkező intézményeket teremtsenek is, azok mindenkor az öncselekvés ösztöne, tehát a tett rugója: az akarás, a lelkesedni tudás rovására történik. Hiszen elég bizonyos van előtünk arra nézve, hogy az államok értékét nem a formális dolgok, hanem a nép összjellemé, az egyes polgárookra reflektáló érzések, akarat nyilvánítások összességének átlagos kvalitása biztosítja.

A nemes erzés alapja a nemes cselekedetnek, a nemes tett a haza boldogságának, vagyis a haza boldogsága a hazát szerető fiakban gyökeredzik.

A gyermek, aki apjától folyton a kötelességeket hallja, alig lát a h a z a szóban egyebet, mint a Danaidák hordáját. (E tekintetben legyen szabad utalnom az ember egyik gyöngéjére: az önzésre, mely a legideálisabb gondolkodásban is feltámasztja a kötelesség mellett a jogot is.)

Pedig a hazaszeretet erős érzete, a nép fainak érzni tudó szívére támaszkodik s ez érzés, mint támasz lesz legerősebb biztosítéka a nemzeti előhaladásnak. Pedig ma Tinódiaink nem igen vannak, kik a hazaszeretet hurjait csupa lelkesedésből, csupa elismerésért pengesék a magyarnak. Ma világpolgárnak lenni sokkal politikussabb dolog, kényelmesebb helyzet ez, mint egy kis haza szűk keretében megfélni.

A hirlap író — egy nap alatt — bekalandozza az egész világot s az olvasó pedig egyformán ismertnek veszi hazájáról. A sokszor csalóka hír megnagyítja az ismeretlen külföldi alkotást; saját hazája munkáját, alkotását, mert éppen ismeri, (?) kicsinynek látja. Sokan, az emberek, gondolatukat és érzésüket nem is irányítják arra a pontra, melynek haza a neve, nemzetüket a világot és világi eseményeket feltűntették, bár nem is mindig hű képes laphoz szoktatták. S a mit máskor hazának neveztek, nem kívánható, hogy folyton elméjükben tartás, hogy a mult dicső dolgain gondolkozva, a

szobokszerű karjait, térdig érő kis szoknyája pedig formás lábikráit, sőt . . . sőt többet is. — Felig lecsukott szeméből a kéj, a mámr lángja csapott ki.

Jobb kezében feje fölé emelve egy csengőkel teleaggatott kis dobot tartott, melyen balkezevé kísérte a zene élesen kiváló ütemeit.

Tánczolt. Először lassan, álmosan ringatva magát széles csipőin, majd gyorsabban, tűzesebben követve a táncz ütemeit, míg szemkaprázato, ijjesztő gyorsasággal belemerült abba a vad táncba, mely — így lejtve — felperzseli a vért, felébreszti a szenvedélyt és gyönyörre vágyóvá teszi a tánczoló is, a nézőt is.

Mikor bámulatomból magamhoz tértem, — ott lehegtél karjaim közt csókjaiddal szivtad ajkaimat, alabástrom forró karjaiddal összeszorítottad nyakamat és sutogtál fülemre, fülökölve pihegve szavakat, melyeket nem értettem, csak éreztem. hangokat, melyek elaltatták azt az undort, mit belépéskor éreztem, melyek elvették az eszemet . . .

A zongora rezgő hurjaiból egy ária csapott a fülembe: „Adj isten, valahányan vagytok, valahányan vagytok . . .”

E dal, e felujuló kép emlékembeá, elvonta szememből a multat eltakaro fátylat.

Undorral, émeletitő, legyőztetetlen undorral fordultam el mindentől, a mi terád emlékezett. Magsirattalak eltemettelek.

De azért mégis, ha néha-néha hallom ezt a dalt, és felujuló emlékemben tiszta szép homlokod, beszédes kék szemed. aranyzóke, puha illatos szép hajad, kicsordul szememből a köny és áldom emlékedet.

Tudja az Isten, talán még ma is szeretlek . . .

multon lelkesüljenek, hogy lángot lopjanak a materializmus e sivar pusztáján kevesektől környezett oltáráról a hazaszeretnek.

A világpolgárság eszméje proletárságra vezérlő lidércz fény.

A világpolgár, mert éppen az, nem tekint hazájának egy országot sem, szüle nélkül való családtag, hontalan.

Határozott körvonalu eszményképe nincs; cselekvését sarkaló rugó nem abból az aczélból készült, mely a közérdeket önzéstelenül, de azzal a tudattal, hogy hazájának is használ, — szolgálna.

Hazafias kötelességének teljesítését saját énje becézgetésében mutatja ki; ha ma császsárság, holnap királyság, vagy köztársaság lesz a haza: csak urat cserél s talán van is igazsága, hiszen a századvégi politikai érdekek a józan, természetes eszű, maga fejével gondolkozó, hazáját szerető polgár előtt is, kevert színű képeket, kontraszt tüneményeket állítanak s fülébe dissonáns hangokat fognak, melyek gyilkolói a hazaszeretnek.

— Az embereknek, — mint mindig sokféle szükségük vagynak. A szükség pedig rendszeren törvényt ront.

A jelen és jövőendő a két fontos tárgy, mely az embereket magánál lefoglalja, itt akarná a multat kezdeni, nagyon bajos dolog.

A multak emléken lelkesedni akaró hangot, sokszor elfojtja a politikai jogok aran megvásárolt falat kenyér.

(Folyt. köv.)

Különlék.

* **A biciklisták és a minisztertanács.** Egy kerékpáros-üggyel kellett nemrég foglalkoznia a minisztertanácsnak. A dolog úgy esett, hogy egy biciklista az országuton haladtában leütött egy öreg asszonyt és könnyű testisértést ejtett rajta. Azon a kérdésen, kinek a hatáskörébe tartozik a könnyű testisértések illeten neme, összeütközés támadt a főszolgabírótság és járásbírótság közt. Így került az ügy a minisztertanács elé, mely a bírósági hatáskört állapította meg, mert ugymond a megokolás, ha a vizsgálat azt derítene is ki, hogy nem forgott fenn szándékoság s hogy ennél fogva a könnyű testi sértés, mint ilyen, nem büntethető, még akkor is a bíróságához tartozik ennek megállapítása; s mert az eset nem valamely városban, vagy községben történvén, a cselekvény a testi sértés hiánya esetén sem bir ama kellekekkel, melyek a kihágási büntető törvénykönyv 120 ik szakaszában körülírt, vagy a közigazgatási hatáskörbe utalt más kibágás tényálladékat alkotják.

* **Japáni melegítő doboz.** A legutóbbi Wiesbadenben megtartott orvosi kongresszuson, egy tolioi német orvos, a Japánban használatos meleg fürdőkről értekezett. Érdekes a dologban az, hogy ezek a meleg fürdők gyógyhatás tekintetében éppen olyanok, mint a Kneipp-fele híres hidegviz kura. A japáni német professzor egyúttal bemutatta a japáni melegítő-dobozt is, mely pamutból bevont tenyérnagyságu bádognalaczkból áll, melynek belsejében lassan égő japáni faszén áraszt meleget. A japáni melegítő dobozt, meleg borogatások helyett alkalmazzák, rheuma, kólíka, ideges fejfájás és egyéb bajok ellen. Svájci orvosok kísérletei nagyon szép eredményekre vezettek és egy frankfurti cég már nagyban importálja az olcsó kis készüléket, mely gyógyhatása mellett télen muffban, zsebben hordva, nagyon kellemes kis melegítő palaczkot képez.

* **Apagyilkosság.** Borzasztó kegyetlenséggel végrehajtott apagyilkosságról sürgönyöz, mezőberényi tudósítónk. A verázító büntény hőse, Rau Mihály, Rau Márton mezőberényi gőzmalmi igazgató fia, ki tegnap délelőtt egy tanyán ásóval agyonverte apját. Mikor borzasztó tettét elvégezte, Rau Mihály a kocsiarra rakta apja holttestét és a bakon pipázva hajtott Mezőberénybe. Mikor a rettenetes ember a kocsiival a városba ért, a járókelők borzadva vették észre, hogy a meggyilkolt Rau Márton koponyájából, nagy czafatokban lóg ki a velő. Csakhamar óriási tömeg verődött össze az utcán és megállították a kocsi s csak a rendőrök akadályozták meg a föllázadt járókelőket abban, hogy a gyilkos Rau Mihályt agyon ne üssék. Mezőberényi tudósítónk szerint, a vadállati fiu, azért gyilkolta meg aty-

ját, mert az öreg Rau Márton nem akarta fia második felesége nevére iratni birtokának egy részét. Azt is beszélük most, hogy Rau Mihály első feleségét is meggyilkolta. A minden emberi érzésből kivetkőzött bestia, már az ügyesség börtönében ül és várja a bizonyos kötelet.

* **Enfant terrible.** Író: „Bátorságot vettem magamnak bárónő, hogy legujabb költeményeim egy kötetét küldjem meg; volt már olyan kegyes, hogy egy pillantást vessen a könyvre?” — Bárónő: „Oh igen, nagyon el vagyok általa ragadtatva! . . . Hova is tettem a kedves könyvecskét?” — A kis Laczi: „Az asztal lába alá tetted, hogy az asztal ne mozogjon.”

* **Rövid hírek.** A Munkácsy pár Pozsonyban. Pozsonyba érkezik szombaton Bécsből jövet a Munkácsy pár. — **Elhunyt német költő.** Bécsben tegnap szélhűdés következtében meghalt Frankl Ágost Lajos, Ausztria egyik legszámottevőbb poétája. — **Robbanás egy patrongyárban.** A Roth-féle pozsonyi patrongyárban robbanás történt, a hol négy ember az életét veszítette. — **Botrány egy operában.** A miert huszadszor került színre tegnap este a milánói operában a „Walkür” című opera, a közönség zavargott. — **Feldult temető.** Nagy izgatottságot keltett Prágában, hogy ismeretlen tettesek a temető számos sírját feldúlták. — **A párisi bombamerénylet áldozata.** A párisi bombamerénylet áldozata, Bordes rajzoló tegnap sebéiben meghalt.

Vihar után.

A temboló vihar megszűnt . . . a fékvesztett elemek békét kötöttek ismét . . . a láthatáron diadalivként pompás szivárvány kápráztatta a szemlélő tekintetét és az imént még toronymagasságra felkorbácsolt hullámok lágy moraja andalító zeneként kísérte a természet ujjászületését.

Fejem szédült egész valómban, remegtem az izgalmaktól és jó ideig czéltalanul bolyongtam a tengerparton fel s alá. A magasztos — csend és némaság körülöttem belopódzott lassankint zugó agyamba, lázasan dobogó szívembe egész lényemnek kínos vergődését valami gonogatnélküli, tompa egykedvűség váltotta fel, szélcsend volt körülöttem és nyomasztó szélcsend szivemben is.

Szivemben is?! Oh ha visszagondolok, milyen örültem tiltakozott egykoron a bohó az eilen, hogy mosolyogva kölcsönő „jó mulatságot” kívánva egymásnak egy egész életre, én jobbra és ó balra forduljunk, s midőn végre belátta, hogy így czélt nem ér, hirtelen a másik véglethez folyamodott és egyszerűen megtagadta a szolgálatot anélkül, hogy előzetesen beadta volna lemondását, — szóval sztrájkolt.

De csak egy pillanatra . . .

A ködfátyolon át, mely káprázó szemeim előtt lebegett, az ó arca mosolygott felém még mindig, gunyosan, incselkedve . . . Ez a mosoly kergettn arczomba azt az egető lángot, mely még ma is, oly hosszú idők multán, fel-fellobannak halvány vonásaim, valahányszor visszagondolok az elkeseredett harcra, melyet szegény beteg szívem és a józanul okoskodó ész aztán vívtak egymás ellen.

— Szeretem őt és mindent elfelejték, ha újra visszatér hozzám így jajdul fel az egyik bánatában.

— Szégyeld magad, hiszen csak nem akarsz ó miatta elsorvadni fiatalon, szépséged teljes virágában?

Eh mit, hagyj már azt az ostoba sajjást a józan ész udvariatlan, sőt kíméletlen is néha — és jer velem, ugyis elég időt fecsértél el az ó szépséges szemek ragyogása által. — mosolygó ajkainak léhasága miatt.

Kár volt neked egyáltalán csak egy pillanatra is letérni arról az utról, melyen zsengekorod óta én vezettelek. Az igaz, ezen az uton egy olyan közbeeső állomás sincsen, mely édes boldogságról, üdvözítő szerelemről regélhetne, de a végcélnál megérkezve nem is csalt volna soha égő könnyet szemeidbe életednek ama nagy csalódása, mely gazdagabbá tett ugyan egy tapasztalattal és megedzett az élelygős világfájdalom ellen, de viszont kiölte belőled a hitet, megfosztott legszebb illuziódtól és örökké verőfényes, vig kedélyedet fanyarrá, cinikusává tette.

Márczius 18. Az önkéntes tűzoltó testület közgyűlése.

Április 1. A polgári kör közgyűlése, délután három órákor, az egyesület saját helyiségében.

Április 6. Egyházkerületi közgyűlés.

Április 22. A magyar országos állatorvosi egyesület Debreczen vidéki osztályának közgyűlése.

Április 26-30. A sorozás ideje Debreczenben.

— **Márczius 15.** A főiskolai magyar irodalmi társulat, mint minden évben, úgy most is kegyeletesen fogja a város összes egyesületei és polgárságának osztály és pártkülönbőség nélkül való részvétele mellett megünnepelni a márczius 15-iki nagy nap emlékezetét. Az ünnepély sorrendje a következő: Az ünnepély kezdete délután három órákor. Gyülekezés és az ünnepély első része a főiskola udvarán folyik le. I. rész. Az ünnepélyt a „Szózat” elénekésével a városi dalegyesület és a főiskolai énekhar nyitja meg; 2. „A szabadság napja” Kovácsy Kálmántól, szavalja Ablonczy Pál III. th. 3. „Hymnusz” a városi és főiskolai dalegyesületek éneke; 4. Emlékszó, irta és felolvassa Baltazár Dezső IV. th. 5. „Kossuth Lajos azt üzenté” előadja a tűzoltó zenekar. — II. rész. Az emlékkertben: 1. „Talpra magyar” éneklék a főiskolai énekhar; 2. „Nemzeti dal” Petőfitől, szavalja Keresztessy Károly IV. th.; végül az ünnepély a főiskolai énekhar által énekelte „Hymnusz”-szal végződik. — A róm. kath. felső leányiskola növendékei által, az 1894. évi márczius 15-én, délelőtt 1/2 11 órákor, a róm. kath. elemi leányiskola emeleti termében tartandó hazafias ünnepségének sorrendje: 1. „A szabadság csillaga”, karének, zongora-kísérettel, Goll J. től. Éneklék az összes növendékek. 2. „Márczius 15.” Irta és felolvassa Nerád Gizella, II. o. n. 3. „A ledőltszobor”, irta: Petőfi; szavalja Ujlaki Szeréna, II. o. n. 4. „A tavasz érkezése” daltjáték, zongora-kísérettel; szövege: Várady A. zenéjét Erney J. írta. Előadják: Tavasz: Bayer Laura, Fecskek: Puchlin Berta, Fränkl Szeréna, Kohn Emma, Stenczel Vilma, Friedmann Eszti, Fischbein Margit I. o., Bánóczy Róza, Nerád Gizella II. o. n. Hóvirág: Wilhelm Irma, I. o. n. Ibolya: Sári Szabó Ilona, II. o. n. Nefelejcs: Pollák Laura, I. o. n. Liliom: Gévay Veronka, II. o. n. Orgonavirág: Kémery Vilma, II. o. n. Kőköröscsin: Schwab Teréz, I. o. n. Rózsa: Hermann Irén, II. o. n. Kar: Az összes növendékek. 5. „Szent koronánk legszebb gyöngyeit”, Komócsytól; szavalja Troján Gizella I. o. n. 6. „Hymnusz”, Schubert Ferencztől; karének, hármas hangra. Éneklék az összes növendékek. 7. „Áldjuk meg a magyart”, alkalmi költemény, irta Husz Lajos. Előadják: Kalliope, a hősi költés muzsája: Sopronyi Katinka I. o. n. Klio, a történet muzsája: Kovács Melania, II. o. n. Euterpe, a zene muzsája: Balla Szeréna, II. o. n. Terpsichore, a tánc muzsája: Meinártz Ilona, I. o. n. Erato, a lantos költés muzsája: Kataly Iona, II. o. n. Melpomene, az elegia és tragédia muzsája: Rosenberg Ilona, II. o. n. Polyhymnia, a szónoklat muzsája: Kula Gizella, II. o. n. Thalia, a vígjáték muzsája: Fábrián Mariska, I. o. n. Urania, a csillagszót muzsája: Flezsár Erzsébet, II. o. n. Szabadság: Béer Ilona, II. o. n. 8. „Rákóczy-induló”, Hubertól; karének, zongora-kísérettel. Előadják az összes növendékek.

— **A városi tanács a márczius 15-iki ünnepélyen.** Debreczen szab. kir. város tanácsa ma délelőtt a teljes tanácsülés után rendes tanácsülésre gyűlt össze, amelyen a márczius 15-iki ünnepségek meghívóját referálták. A városi tanács egyhangulag kimondotta, hogy a márczius 15-én a főiskolai oratoriumban tartandó isteni-tiszteleten testületileg részt vesz, míg a délutáni ünnepélyen Boczkó Sámuel rendőrfőkapitány és Hajdu Gyula tanácsnok által képviselteti magát.

— **A Komáromi ház képekben.** A Komáromi házat lefogják bontani s az ottani hivatalos helyiségek számára alkalmasabb, diszesebb épületet emelnek a helyére. Mielőtt azonban ez megtörténne, Boczkó Sámuel rendőrfőkapitány, a ki az amatőr fényképészetet is sikerrel kultiválja, a Komáromi házat lefényképezte és az utókornak emlékül így örököltette meg. A

felvétéről az első és különösen sikerült képet ma adta át Boczkó Sámuel rendőrfőkapitány a polgármesternek.

— **Nyugdíjbizottsági ülés.** Debreczen város nyugdíjbizottsága hétfőről elmaradt ülését ma délután Vértessy István főjegyző elnöke alatt a városháza nazytanácstermében tartotta meg. Ez alkalommal határozott Bészler Lajos ideiglenes nyugdíjazása iránt beadott kérelmében is.

— **A debreczeni egyetemért.** Vasárnap délelőtt, a nagyváradi ev. ref. egyház presbyteriuma rendkívüli érdeklődés mellett tartotta meg szokásos havi gyűlését. A lelkészek és főgondnokon kívüli jelen voltak: Ritóók Zsigmond, Gyalokay Lajos, Olasz Gyula, Tóth Dezső, Kiss Elek, K. Nagy Sándor, Hegyesi Márton, dr. Kiss Ferencz, Fáredi László, dr. Váradi Zsigmond stb. egyházi tanácsosok. A gyűlésnek egyik kimagasló mozzanata, mint a prot. áldozatkészesség nek tiszteletre méltó nyilvánulása volt a debreczeni létesítendő egyetemre megajánlott 1000 frtos adomány, melyet a nehéz viszonyokkal küzdő nagyváradi ref. egyház Ritóók Zsigmond érvekben gazdag szép beszédének hatása alatt egyértelműleg rakott le a prot., illetve a hazai kultúra oltárára. A tárgyszerző kapcsán bejelentve lett az egyházmegyei és egyházkerületi közgyűlések ideje. Ugyancsak ez alkalommal, a megüresedett egyházkerületi világi jegyző ségre a presbyterium kettős szavazattal dr. Baczon Lajos debreczeni jogtanár és kiváló irodalmi férfiura adta.

— **Az alapítványi pénztár vizsgálata.** Tegnap már megemlékeztünk arról, hogy gróf Dégenfeld József főispán elnöke alatt Ábrám László tiszti főjegyző, Vértessy István főjegyző és Hajdu Ignác bizottsági tag jelenlétében az alapítványi pénztárt s a kezelést megvizsgálták. A vizsgálatról felvett jegyzőkönyvet ma terjesztették a tanácsülés elé. A jegyzőkönyv híven tárja elő, hogy az alapítványi pénztárban teljesített vizsgálat alkalmával mindent a legnagyobb rendben találtak.

— **A középületek lobogó díszben.** Debreczen város tanácsa ma délelőtt tartott ülésében, Simonffy Imre kir. tan. polgármester elnöke alatt kimondotta, hogy holnap márczius 15-én a városházára kitűzzék a nemzeti lobogót. Ugyanakkor kimondotta a városi tanács azt is, hogy a nemzeti lobogó valamennyi középületre kitűzendő.

— **Jog és pénzügyi bizottsági ülés.** Debreczen város jog- és pénzügyi bizottsága pénteken délután három órákor a városháza nagy tanácstermében Vértessy István főjegyző elnöke alatt ülést tart a városházán. A bizottsági ülésen a közgyűlés elé kerülő s a tanács által véleményezésre kiadott ügyek kerülnek elintézés alá.

— **Eljegyzés.** Fazekas Sándor a debreczeni állami főreáliskola igazgatója, kiváló tanár s közéletünk egyik tiszteletét kiérdemelt tagja vasárnap este szűk családi körben váltott jegyet Nagy Janka urhölgygel. Az eljegyzéshez rokonok, barátok, ismerősök s a pályatársak őszinte jó kívánságai fűződnek.

— **A kertéségi szabályrendelet.** Debreczen város tanácsa ma délelőtt gróf Dégenfeld József főispán elnöke alatt tartott teljes tanácsülésében tárgyalta a hatvanötzai kertészekre alkotott szabályrendeleti javaslatot. A tanács magáévá tette a jog és pénzügyi bizottság javaslatát, amely szerint a szabályrendeleti javaslat kevés módosítással a közgyűlés előtt elfogadásra ajánlatik s a többi kertészek gazdái záros határidő alatt ugyanilyen szabályrendeleti javaslat kidolgozására hivatnak fel.

— **A Kossuth utcái új elemi iskola márczius 15-iki ünnepélye.** Mint már lapunkban említettük a Kossuth utcái új elemi iskola tanító s növendékei is megünnepelik a márczius 15-ét. Az ünnepélyt holnap délelőtt 8 órákor az iskola udvarán tartják meg a következő sor-

rendben: 1. „Szózat” éneklék az iskola 4 osztályának növendékei; 2. Alkalmi beszéd irta és felolvassa Tassi Miklós tanító. 3. „Nemzeti dal” éneklék a növendékek. 4. „Honfidal” Petőfitől, szavalja Boczkó Lajos negyedosztályú növendék. 5. „Hymnusz” éneklék a növendékek.

— **Adakozások az egyetemre.** A debreczeni egyetem létesítése javára ujabban a következő adományok érkeztek: özv. Geréby Fülöpné 100 koronáról szóló takarékpénztári könyvet küldött.

— **Lejáró pályázati határidő.** A Debreczen sz. kir. város törvényhatóságánál néhai Zöld Mihály halálával megüresedett tanácsnoki, valamint a polgármesteri titkári állásokra hirdettet és az ezek betöltése folytán esetleg megüresedő állásokra való pályázat pályázati határideje a holnap délutáni hat órával jár le. Eddig az összes pályázók száma tiz s valószínűleg nem is fog zaporodni.

— **A katonai állandó vegyes felülvizsgáló bizottság ülése.** A helybeli katonai állandó vegyes felülvizsgáló bizottság hétfőn délelőtt 9 órákor a „Bika” szállodában, gróf Dégenfeld József főispán elnöke alatt ülést tartott. Az ülésre a felülvizsgálatra esküvő honvéd gyalogság részéről történt előállítás. A 3-ik honvéd gyalogezred részéről előállított 45 ember, ebből végkép elbocsátott 20, a 13. számú honvéd gyalogezred részéről előállított 8 ember, elbocsátott 5 és a 14-ik számú honvéd gyalogezred részéről előállított 3 ember, a melyből egy elbocsátott. A felülvizgálat egészen délig eltartott.

— **A kereskedő ifjak ünnepélye.** A helybeli ker. ifjak önképző egyesülete, mint minden évben, úgy most is megünnepeli a márczius 15-ikét. Holnap este 8 órákor az egyesület helyiségében ez alkalomból ünnepély lesz, a melyen az egyesület dírdárja is részt fog venni. Alkalmi költeményt Rácz Alfonz fog szavalni, Kovács József pedig „A 48-as emléke befolyása hazai kereskedelemünkre” czímmel fog felolvasást tartani. Az ünnepélyre az érdeklődőket a rendezőség ez uton hívja meg.

— **Új pályázó a tanácsnoki állásra.** Azok között az aspiránsok között, a kik a f. hó 21-én tartandó városi közgyűlés alkalmával az üresedésben lévő tanácsnoki állásra pályáznak, egy igen érdekes pályázó is van. Ma délelőtt szaporította meg Oravszky János helybeli kocsi-gyártó a pályázók számát, benyújtván a tanácsnoki állás elnyerése céljából pályázati kérvényét. A városi közgyűlés alkalmával, ha csak három pályázó lesz, megéri Oravszky azt a nagy dicsőséget, hogy a törvénynél fogva a közgyűlés kénytelen lesz őt a választásra jelölni. Hogy azután hány szavazatot fog kapni, az már más kérdés.

— **Köszönetnyilvánítás.** A derecskei keresztény iparos olvasó egyesület részére mult hó 2-án 10 fős pénzküldemény érkezett Debreczenből, a küldemény feladója Balogh Mátild, ki az egyleti tagok előtt ismeretlen, ennél fogva a választmány hírlapilag mond köszönetet a szives adományért, mely a könyvtár gyarapítására fordított. Kelt Derecske, 1894. márcz. 14. Tisztelettel az elnökség.

Színház.

A libapásztor.

— R. Réthy Laura mint vendég. —

Annak az elszomorító körülménynek, hogy a szintársulat tagjai közül többen betegek és így a műsort alig lehet egyik napról a másikra megállapítani, köszönhetjük azt, hogy R. Réthy Laurát, a mi volt primadonnáinkat, habár csak mint vendéget, épen évforduló napján mult évi bucsuzásának, üdvözölhettük ismét színpadunkon. A mikor láttuk azt a szép számú közönséget, mely színházunkat majdnem egészen megtöltötte, önkéntelenül is jóleső sohaj kelt ajkunkon: milyen szép kép ez; milyen régen látott ilyent a mi színházunk direktora! — Adhoc utazó primadonnája immár a bécsi „Karl-színház”-nak, a ki szives volt néha Helénáját, Euridikéjét, Suhanczát és Serpolette-jét nálunk is bemutatni: K. Kópácsy Juliska, habár szint sem tudott ilyen szépen látogatott házat összehozozni.

Nem heressük ennek okát és bár R. Réthy Laura tegnapi fölépében is élénk alkalom van arra, hogy összehasonlításokat tehesünk Fanchette előbbi alakítója és R. Réthy Laura között, — elhagyjuk azt és egyszerűen konstatáljuk, hogy a sok szép hang dacára, mely szinbazunkban e szezonban a rendes tagok ajkairól elhangzott, az R. Réthy Laura művészi éneke, bámulatosan szép énekmodora és az az öntudatosan bájos, jellemző, művészi játék, melyet tegnapi szerepében kifejtett, valószínűsít. Csak előnyére szolgál a darabnak, hogy egy-egy csinosabb énekszámot kissé lassabb tempóban énekelt meg, mint a hogy az meg van írva. A közönség, mely oly örömmel látta viszont kedves primadonnáját a vendégművésznőben, majdnem minden számát élénken megtapsolta.

Mellette legtöbb taps jutott Gallyas Paulának (Noémi), ki második felvonásbeli ketőset szépen énekelt; nagy énekudással és izlésesen hallottuk még több számát az operetnek, melyeket eddig a szereplők némelyikének betegsége miatt elhagytak.

Lajos herceg szerepét Tiszainé Eltinger Iona játszotta. Nagyon szemrevaló, fess herceg volt már megjelenésekor. Sikkesen, izléssel játszott és kis terjedelmű hangjával is ügyesen birkozott a nehéz menetelű keringőkkel és duokkal. A többi szereplők a régiéek voltak; a rendezés azt a csekélynek látszó, de mégis fontos kiegészítést a diszitésnek megtette, hogy az apáca-zárdát látni lehetett.

* Színházbizottsági ülés. Pénteken délután három órakor a városháza nagytanácstermében Simonffy Imre kir. tan. polgármester elnöklete alatt a színházbizottság tart ülést. Tárgyalás alá kerül Tiszai Dezső beadványa, a melyben társulati új tagjainak a névsorát mutatja be s amelyben 1500 esetleg 2000 frt szubvenzió részlet kiadását kéri.

* A szintársulat új tagjai. Szintársulatunk tagjai közül többen eltávoznak más társulatokhoz s helyettük új tagok jönnek színházunkhoz. Csiky László helyett, a ki Krecsányihoz szerződött — Pethes Imre jön Szegedről, Ferenczy József baritonista helyett jön Földváry József Szegedről, Sólyom Lajos tenorista helyett, a ki Leszkayhoz megy, — jön Kozma István Kassáról. A ndorffy Péter helyett, aki Makó társulatához megy művezetőnek, Nyilas Mátás jön Aradról. Énekesnőnek jönnek: P. Kocsis Etel Szegedről, Margó Zelmá Aradról, Lubrinicz helyett jön Bácsné Maar Julia, Aradról. Hevesi Gábor helyett jön Bács Károly Aradról. — A férfi karba jönnek Csepreghy József, Szabó Sándor, a női karba: Csepreghy Emma, Konrád Irén és Vida Kata.

* A szigetvári vértanúk. Jókai gyönyörű versezetű hazafias darabja, mely 5 év óta nem adatott Debreczenben, holnap március 15-én előadásra kerül. — A főszerepek Arday Ida, Cserny B., Csiky, Péchy, Sándor, Tapolczai és Püspöky játszanak. Ez előadásban vesz bucsut Csiky László, — a társulat hős szerelmese.

* Ludas Matyi ez az igazán magyaros tőhözát, mely iránt általános érdeklődés mutatkozik, — pénteken kerül előadásra. A fő szerepeket Rózsahegy, Krémer, Sándor, Kiss Irén stb. játszik. A látványos és mulattató darab kétségkívül nagy közönséget fog vonzani s a gyermekvilágnak jó estély lesz a pénteki.

* Nem lesz előadás. Hétfőn bekövetkezik az apostolok oszlása. A régi tagok közül többen eltávoznak s helyettük jönnek az új tagok. A jövő hét vándorlással telik el s különben is a nagy hét levén a színházban nem tartanak előadásokat. Összesen öt nagig nem lesz előadás. A husvét vasárnapján kezdi meg az újra kiegészített szintársulat működését.

* Hány előadás lesz még? A szini évad ápril 30-ával ér véget s addig negyvenkét előadás lesz még a színházban. Május elsején a társulat nyári állomására Bekés Gyutára és onnan Hódmezővásárhelyre vándorol. Nem valószínűtlen azonban, hogy Debreczenből egyenest Fiumeba mennek. Erre nézve azoiban még csak most vannak folyamatban a tárgyalások.

* A naiva kérdés meg van oldva. A mint értesülünk, Tiszai Dezső igazgató, a Bogayó Ilonka betegsége miatt vacanszá lett vigjátéki naiva-szerepkört, miután a kilátásban volt

Kaczér Ninát Leszkay elszereződte, — Pálffy Irmával tölti be, legalább április végéig. A nyáron át aztán gondoskodni fog jobb naiváról is; mert bizony a kis Pálffy eddig művészi kiviteli erőben nagyon gyöngékedett.

Törvénykezés.

— Az eladott örökség. A múlt évben történt, hogy Czibere András h.-hadházi lakos néhai édes atyja Czibere András nevével levő összes ingatlanokat, testvére mellözésével, — pedig tudta, hogy azoknak fele a Czibere Sáráé, a ki azokat másoknak eladta, ő az egészet eladta 280 frtért Tóth Miklósnak, ugyan annak, a kit tegnap 6 hónapra ítélte el a törvényszék a Moicsányi Janos váltójának szétépítéséért. Vádlott ezen tettét beismerte s állítja, hogy arra őt Tóth Miklós vette rá, ki a vétel árból mai napig neki apródonként 29 forintot adott csak.

Tóth Miklós h.-badházi lakos beismerte, hogy ő azt tudta, hogy az a birtok nemcsak a Czibere Andrásé, hanem közös Czibere Sárával a szerződést, melylyel átíratott s nyomba 200 frttal le is terhelte, csak azért csinálta úgy, hogy a hagyatékot így könnyebben lebonyolítsa, védekezett azzal, hogy ő nemcsak az átírással, hanem a néh. Czibere András hagyatékának betárgyalásával és megbízta Szikés Endre ügyvédet, — később Veszprémi István ügyvédet, utóbbi már akkor, a mikor észre vette, hogy bajvan, ezen védekezések alaptalanok voltak, — így ma Czibere András 6 hónapi börtönre, Tóth Miklós ismét 1 és fél évi börtönre ítéltettek, a szerződés pedig semminek nyilvánított. Vádlott s kir. ügyész appellált.

Közgazdaság.

— A lótenyésztés a modern gazdálkodás főalkotó része. E nélkül az belterjes (intenzív) nem lehet. Lényeges tehát egy-egy város életében, hogy ló állománya mennyi és minő. Megyénk több közönsége tekintetben kiváló haladást ért el az utóbbi években. Az első között van H. Nánás nyomban utána következik Bősörmeny. Es ez utóbbi, szakértők nyilatkozata szerint oly rohamosan halad, hogy pár év múlva Nánást nem csak eléri, hanem el is hagyja.

Nagy érdeme van ebben Bősörmeny derék polgármesterén kívül az ottani gazda közönségnek, mely már régebben belátta, hogy csak a nemes ménék általi tenyésztés fizeti ki magát, és ez is csak állami kezelés mellett. — Ezért a város magán méneket már csak igen kismértékben és csak szükségből tart még egy ideig. Ellenben állami mént kap mindkét város 8-8 at.

De meg is látszik ló állományán. — Ezekkel szemben H.-Szoboszló teljesen elmaradt állapotban van. lóanyaga évenként súlyed annyira, hogy ez évben már csak két állami mént nyert a fedezési állomás, ezt is nehezen. (A múlt évben még három volt.)

Oka ennek az állomány silányságán kívül az, hogy Szoboszló város közbirtokossága maga szerzi be az apa állalokat, melyek aztán a városon kívüli majorban egy parasztember gondozása alá vannak helyezve, a ki saját felügyelete alatt végzi a feledtetést, olyan időben a mint akarja, és a hogyan akarja.

Tavaszzal, ménesverés után az apaállatok a ménesre mennek, hol első dolgok az, hogy egymást agyon marják és tönkre teszik, így tenyészkeptelenné valnak, a várt eredmény pedig mennyiségileg kevés, minőségileg hitvány. — Ugyanazon gondozás mellett megtörténik, illetve megtörtént, hogy a ménék sebes és hosszú menetekben kifárasztatnak, kiizzasztatnak s aztán a folyó jégvízben azonnal megfürösztetnek, miáltal a ménék beszerzésére fordított évi 1600-2000 frt jórészben tönkre megy. Ezen őszegen sok állami mént lehetne eltartani.

Hogy ily eljárásnak milyen a produktuma a vasárnapi (március 11.) szemle, melyet a Fadlala órnagy elnöklete alatt működő bizottság végzett, élénken megvilágítja. Elővezetett egy éven felüli mén — ide nem számítva

Mike Pércs remek két ménjét — 69 darab s ebből csak két tulajdonosnak két drb. méntre adatott fedezési engedély.

Ideje volna. ha Szoboszló is mielőbb követné Nánás és Bősörmeny példáját.

Egyébiránt Szoboszló összes lóállománya a február 28-diki szemle szerint: 1802 drb, melyből 81 mén, 787 herélt; 831 kanca, 2 éven aluli 103 drb.

Padrah Sándor.

— Sertésvásár. Budapest-kőbányai sertés-kereskedelmi csarnok árjegyzése 1894. év márcz. hó 13-án.

Hizott sertésárak: I. Magyar első rendű: Öreg nehéz (páronként 400 klgron felüli sulyban) 50-51. krig. Öreg közép (páronként 300-400 klgr. sulyban) 50-51. krig. Fialat nehéz páronként 320 klgron felüli sulyban 52 1/2-54 krig. Fialat közép (páronként 251 3/2 klgr. sulyban) 51-52 krig. Fialat könnyű (páronként 24 klgrig terjedő sulyban) 50 1/2-51 krig. — II. Magyar szedett: Nehéz (páronként 280 klgron felüli sulyban) 49-50. krig. Közép (páronként 220-280 klgr. sulyban) 49 1/2-50 krig. Könnyű (páronként 220 klgrig terjedő sulyban.) 49-50. krig. — III. Romániai: Nehéz (páronként 260 klgron felüli sulyban) — krig. Közép (páronként 220-260 klgr. sulyban) — krig. Könnyű (klgr.-kint 220 klgr terjedő sulyban) — krig. — krom Szerbiai: Nehéz (páronként 260 klgrig felüli sulyban) 50-51. krig. Közép (páronként 220-260. klgr. sulyban) 50-51 krig. Könnyű (páronként 220 klgrig terjedő sulyban) 48-49 krig.

Megjegyzés. A fent jegyzett árak suly szerint és pedig a szokványos levonások mellett egy kilogram sulyra krajezárokban értendők. Szokványosul a hizott sertések teljes (brutto) sulyából az életre páronként 45 klgr. vonandó le. A sertések vételárából a vevő javára 4 1/2, százalék vonandó le. — A sertések osztályozásánál azok teljes (élő) sulya vételek irányadóak.

Sertéslelészám. 1894. év márcz. hó 10-én volt készlet 139.577 drb, 1894. márcz. hó 11-én felhajtott 5089 darab. 1894. márcz. hó 12-én elszállított 2156 darab. 1894. márcz. hó 13-ra maradt készletben 142.510 drb.

A hizott sertés üzletirányzata: változatlan.

REGÉNYCSARNOK.

Szerelem és bűnhődés.

Angol regény.

Irta Brent Ernő, fordította: Krönika Iró.

45.

Az jóformán hemzseg a sok vadtól, mer évek óta nem hangzott ott el egy puskalövés. Mert Selton nem foglalkozik vadászattal.

— Gondolja, más életet folytat.

— Igen, azt hiszem — viszonzá Archie sóhajtvé.

— E sóhaj Lady Miriámnak szól — szólta újra közbe a fecsegő Archie — egész elfelejtetem önnek mondani, Mr. Morice, hogy Mr. Ravel beleszeretett a nőbe, a kit nagybátya nőül vett.

— Jobban nem is tehetett mondá Archie gyorsan. — Sir Henry egyike a legjobb embeereknek, kik csak léteznek a világon. Egy régi barátja kérte őt, hogy gondoskodjék leányáról, s ő úgy vette, az lesz a leghelyesebb, ha nőül veszi.

— Ez évek nag. egyenlőtlenségét sejteti.

— Miriam akkor körülbelül 20 éves volt s ennél fogva most lehet 23 éves.

— Ismerte ön má a házasság előtt?

— Nem, azaz, hogy nem láttam előbb, mig nagybátyámat meglátogatta. Ez s az ő atyja ifjúkori barátok voltak s nagybátyjaim már előzőleg is sokat beszéltek nekem az öreg Jack Medhurstól, a hogy őt hini szokta.

— Medhurst? — ismétlé Neale. Tehát ez volt Miriam családi neve.

— Természetes — viszonzá nevetve Archie.

— Angolországban született?

— Nem, azt hiszem Indiában. De Rylandban nevelkedett, ugyanazon faluban, hol Grey, jobban mondva Selvin lakott.

— S valószínűleg ott hallottam felőle — mondá Neale közönyös hangon — az én egyházközségem nem messze van attól.

A beszéd Legutója beszéltek.

— Nem vele — mondám, ha ők egymással.

— Ugy kedvelik oly n színüleg, mert dom ennek ok

— Nos, az atya.

— A do Indiába ment, szemben nem Angliába vissz hibáját helyre méltatlanná történet.

— De m érdemtelen?

— Az a magát.

— Most gondolta Neale kiskoru volt s nyitlan magá

A régi h

A báró gatta a titkát talán azt hisz Most igazán s

— A n

zet időjelzés

(Távirati

ä = v

d = jelenté

Csellényi Gyvéd Bpest, — atein Fulop gyvőr, Abstorsky Beck J. kdó, B

Ang

Poschnár Bécs, — Serény zsef biztosító Bécs, — Kunos mernök Bpest, —

Bárany I utazó Bpest, — Bpest, — Gut Bács.

DEBREC

Idényberlet 13 (Páros)

Csütör

A Sai

Magyar

Történet he

A 7 képbe

n

Nagy csoport

Péte

A beszéd tárgya más lón.
Legutójjára Georgina közeli eljegyzéséről beszéltek.

— Nem óhajtom, hogy nagyon siessünk vele — mondá Mr. Colchester. — Jobb szeretném, ha ők előbb jobban megismerkednének egymással.

— Ugy látszik hogy barátomat már nem kedvelik oly nagyon — mondá Frank — valószínűleg, mert más nevet vett fel. De én jól tudom ennek okát.

— Nos, hát akkor add tudunkra — kiáltá az atya.

— A dolog nagyon egyszerű. Neki, mielőtt Indiába ment, egy leánnyal volt viszonya, kivel szemben nem járt el becsületesen. De a mint Angliába visszatért, az a szándéka volt, hogy hibáját helyrehozza, de úgy találta, hogy az méltatlanná tette magát hozzá. Ez az egész történet.

— De milyen módon lett az a leány reá érdemtelen?

— Az által, hogy egy bárótól elcsábította magát.

— Most kezdem már a dolgot érteni — gondolta Neale. — Titkon elvette, mikor még kiskorú volt s visszatért azon szándékkal, hogy nyiltn magának vallja.

A régi his'ória.

A báró rangja a leányt elkábította, elhallgatta a titkát s máecodszor is férjhez ment. Grey talán azt hiszi, hogy meghalt. Szegény fiu! Most igazán szánom.

(Folyt. köv.)

— A magyar kir. meteorologiai intézet időjelzése márczius 14-én.

(Távirati tudósítás. Erk. 3 óra 10 p.)

á = változó felhőzet, a = enyhe,

d = jelentékeny csapadék nélkül.

Időgenek névsora.

Bika szálloda.

Csellényi Lajos kdő, Bpest, — Dr. Fittler Dezső Egyvéd Bpest, — Hórsky János főmérnök Bpest, — Ornstein Fulóp gyáros Arad, — Svetlik M. főmérnök Diósgyőr, Abstersky Emil kdő, Bécs, — König József kdő, Beck J. kdő, Bécs, — Klein Mór kdő, Bpest.

Angolkirálynő szálloda.

Poschnár J. utazó Görlicz, — Leinfeld Max utazó Bécs, — Serényi Jenő gépmérnök Bpest, — Ordódy József biztosító Bpest, — Réthy Laura művész Arad, — Kepes László biztosító Kassa, — Tóás Pál építész Bpest, — Kunos János birt. Tóth Komlósd, — Politzer L. mérnök Bpest, — Tuszkán Dezső utazó Bpest.

Frohner szálloda.

Bárány István birt. Nádudvar, — Goldstein Frigyes utazó Bpest, — Katz Károly utazó Bécs, — Ungár Mór Bpest, — Gutman J. utazó Bpest, — Sälczér Ignác ut. Bécs.

DEBRECZENI VÁROSI SZÍNHÁZ

Idénybérlet 132. szám. VII. Kis bérlet 12. (Páros) (Páros)

Csütörtökön 1894. márczius 15-én.

A Szigetvári vértanúk.
Eredeti szomorujáték.

Magyar vitézek, fegyveresek, törökök.

Történet hely Szigetvár és környéke. Idő 1566.

A 7 képben „a várterem légberőpítése“ és „Zrinyi hősi kirohanása“

Nagy csoportozatos képek görög tüzfény megvilágítva.

Pénteken, 1894. márczius hó 16-án.
Ludas Matyi.

MENETREND.

1893. október hó 1-től.

(Egységes vasuti (zóna) idő szerint.)
Debreczenből indul:

Vonat sz.	Útvonal	Időpont	Idő
1601 gy. v.	Budapest-Nagyvárad felé	reggel	8 ó. 40 p.
1606 sz. v.	"	délután	12 ó. 36 p.
1607 " "	"	"	este 10 ó. 31 p.
1641 v. v.	csak Nagyvárad	délután	3 ó. 32 p.
1608 sz. v.	M.-Sziget	délután	3 ó. 51 p.
1610 " "	"	este	8 ó. — p.
1606 " "	"	éjjel	3 ó. 05 p.
8411 v. v.	Kassa	reggel	8 ó. 45 p.
8408 sz. v.	"	délután	3 ó. 58 p.
8405 " "	"	este	3 ó. 05 p.
8114 v. v.	B-Sz-Mihály felé	máv.-ról reggel	5 ó. 48 p.
8112 " "	"	vásártérről délután	6 ó. 04 p.
8111 " "	"	máv.-ról délután	3 ó. 37 p.
8212 " "	F-Abony	vásártérről reggel	3 ó. 50 p.
8214 " "	Ohat-Polgár	vásártérről délután	5 ó. 18 p.
" "	"	máv.-ról délután	4 ó. 03 p.
" "	"	vásártérről	4 ó. 15 p.

Debreczenbe érkezik:

1606 sz. v.	Budapest-Nagyvárad felől	reggel	2 ó. 40 p.
1608 " "	"	délután	3 ó. 31 p.
1602 gy. v.	"	este	7 ó. 09 p.
1642 v. v.	csak Nagyvárad	reggel	7 ó. 41 p.
1609 sz. v.	M.-Sziget	reggel	7 ó. 55 p.
1605 " "	"	délután	12 ó. 16 p.
1607 " "	"	este	10 ó. 16 p.
1406 " "	Kassa	reggel	8 ó. 07 p.
8404 " "	"	délután	12 ó. 06 p.
8412 v. v.	"	este	7 ó. 20 p.
8111 v. v.	Bsz-Mihály-felől	vásártérről reggel	8 ó. 08 p.
8113 " "	"	máv.-ra délután	8 ó. 17 p.
8114 " "	"	vásártérről délután	7 ó. 40 p.
8211 " "	F-Abony	vásártérről délután	5 ó. 11 p.
8212 " "	"	máv.-ra este	5 ó. 25 p.
8214 " "	Polgár és Ohat	vásártérről reggel	7 ó. 44 p.
" "	"	máv.-ra	8 ó. — p.

Budapestről-Debreczenbe indul:
506/1608 személy vonat reggel 8 óra 25 perczkor.
504/1602 gyors " délután 2 " 10 "
1606 személy " este 7 " — "
Gyorsvonat este 9 óra 15 perczkor, mely Püspök-ladányban uteléri a Budapestről este 7 órakor induló személy vonatot.

*) Közvetlen vonat M-Szigetről-Budapestre.
**) Közvetlen vonat Budapestről-M-Szigetre.

Bérekocsik dijszabályzata.

	Két lovas	Egy lovas
I. Napszámra.		
Egész napra, reggeli 7 órától esti 9 óráig	5	3
Fél napra, reggeli 6 órától d. u. 1-ig, vagy d. u. 1-től esti 9 óráig	3	2
II. Óraszámra.		
Fél órára	40	30
1/4 órára	60	45
Egy egész órára	80	60
Minden következő órára	40	30
Az utolsó órán túl félóra v. kevesebb időre	20	15
III. Egyes járatokért.		
Megállapodás és visszamenet nélkül a város sorompóin belül	50	30
IV. Meghatározott járatok.		
Temetésenként (valláskülönbség nélkül), ha a végtszesség a templomban történik, A temetőbe ki és vissza	2	140
A háztól egyenesen a temetőbe ki és vissza	120	80
A színházba menet	60	40
B színházból jövet	80	60
bármely vasuti indóház vagy raktárhoz nap-pal menet vagy jövet kézi táskával	50	3
éjjel	80	60
A kocsi mellé elhelyezett minden darab málna után külön 10 krajczár díj jár.		
A korcsolyázó, vagy csónakázó tóhoz, cukorgyár, légszuszgár, kertészeti egylet és gőzmalomhoz menet vagy jövet	50	30
menet és visszajövet egy órai várakozással	80	60
A nagyerdői fürdőházhoz, polgári vagy katonai lövöldéhez menet vagy jövet	50	30
menet és jövet egy órai várakozással	1	70
minden következő órára	60	40
Külső barom- és lóvásártérről oda és vissza egy órai várakozással	120	90
minden következő órára	40	30
Katonai laktanyához és katonai kórházhoz menet vagy jövet	50	30
menet és visszajövet 1 órai várakozással	80	60
minden további órára	40	30

A díjak reggeli 6 órától esti 9 óráig számítatnak.

Eladó ház.

H.-Böszörményben, a piac közvetlen közelében, szabadkézből eladó egy ház, mely áll:

- a) 7 husmérő helyiségből, uj, 6 évig adómentes,
- b) 1 bolthelyiségből,
- c) 3 szoba, konyha, kamara, kétszeres pincze, melléképület és kertből.

Az egész ház ez idő szerint is szerény bérleti viszonyok mellett 765 frtot jövedelmez évenként.

Venni szándékozók értekezhetnek H.-Böszörményben,

Péter Károly
gymn. tanárral.

Keil Alajos-féle

Padlózat-fénymáz

(Glasur)

legkitünőbb mázó-ló-szer puha padló számára, 1 nagy palaczk ára 1 frt 35 kr.
1 kis " " — „ 68 kr.

Viaszk-kenőcs

legjobb és legegyszerűbb beeresztő-szer kemény padló számára, —
Egy köcsög ára 60 kr.,

Arany-fénymáz

képekreték stb. bearanyozására. Egy kis palaczk ára 20 kr. Mindenkor kapható:

Szent-Királyi Tivadar kereskedésében
DEBRECZENBEN.